

[Aksel Larson.]

cent og en trækprocent, lad den være ens for alle indkomsttagere i de forskellige indkomstgrupper over hele landet. Skatten går ind til staten, og staten honorerer kommunerne måned for måned efter en fordelingsnøgle, der tager hensyn til kommunernes behov; her må man tage med ind, hvor stor befolkningen er i kommunen, hvilke aldersklasser der findes i kommunen, antal børn under skolepligtig alder, antal børn i skolepligtig alder, ungdom under uddannelse, folk i erhvervsdygtig alder, pensionister osv., hvordan det er med sygehusforhold, skoleforhold, hvordan det er med vej-længde og gadelængde i kommunerne. Alle disse faktorer, som bestemmer, hvad kommunerne skal bruge penge til, kan man putte ind i en fordelingsnøgle, og så kan hver kommune måned for måned få lige nøjagtigt det beløb, som den bør have for at være ligestillet med andre kommuner, og så kan det kommunale selvstyre administrere. Det vil være en kolossal forenkling, og så sparer man alt dette med udligning og refusionsordninger, og hvad dertil hører.

Men i øvrigt, hvad skal der gøres? Jeg er tilhænger af en øjeblikkelig, en hurtigt virkende skattelettelse. Jeg ved godt, at der på mange arbejdspladser er stillet krav om generelt 1 kr. mere i timen, og det tvivler jeg altså på kan opfyldes. Derimod ved jeg, at der for næsten alle fag og på alle arbejdspladser er mulighed for at rejse konkrete lønkrav, når man kan begrunde det i det enkelte konkrete tilfælde, hvorimod det er noget vanskeligere, hvis det kommer som et generelt krav. Jeg tror selvfølgelig ikke på, at det er folketingets sag at vedtage en lov om, at nu skal alle lønninger forhøjes med 1 kr. i timen, men jeg tror, man kan nedsætte skatterne.

Her har jo statsministeren gjort sig sine tanker og fundet ud af, at socialistisk folkeparti absolut vil komme og foreslå momsens nedsat, og jeg ser i Ekstra Bladet for i dag, at nu er der dannet en rød front, og at socialistisk folkeparti har ladet sig presse af socialdemokratiet til at fratage sine tanker om en momsprocentnedsættelse og er gået over til tanken om at nedsætte trækprocenten. Ja, ja, vi skal ikke strides om paterniteten, men jeg vil bare tillade mig at henstille, at de, der har tid til det, læser Jyl-

lands-Posten for i dag. Jeg har lånt den inde i læseværelset, og jeg skal nok gå ind med den igen. Der er på side 10 en artikel af Aksel Larsen, og jeg vil gerne have lov til — ja, den er i Jyllands-Posten for i dag, den kan jo teoretisk være telegraferet over til dem i går aftes, det er klart, men jeg er i hvert fald vidende om, at jeg skrev den tirsdag formiddag — jeg vil meget gerne have formandens tilladelse til at citere et stykke af den. Jeg skriver i slutningen af den:

„Derfor har vi i folketinget stillet vor samlede buket af forslag til en alternativ økonomisk politik med produktions- og eksportstigning, med ekspansion og med planmæssig samfundshusholdning og bedre fordeling.

Det gør os ikke betænkelige ved lønkravene, Men derfor har vi alligevel afvist smedeformandens krav om, at folketinget ved lov skal fastsætte en generel timelønsforhøjelse på 1 krone til alle arbejdere. Vi mener derimod, at der med øjeblikkelig virkning må gøres noget ad politisk vej, nemlig ved nedsættelse af skattebyrden, i første række for lønmodtagere. Nærliggende vil det være at nedsætte kildeskattens trækprocent for A-skat med et par pct.“

Bevares, det var ikke noget, vi højtideligt havde vedtaget i vort gruppemøde i tirs-dags, men det var tanker, jeg gjorde mig, og det var der andre, der gjorde sig, både i vor folketingsgruppe og i socialdemokratiets folketingsgruppe, men Ekstra Bladet er altså som så ofte før på vildspor.

Forholdet er også det, hvis man opererer med tanken om at nedsætte momsprocenten, hvilket jeg ved er teknisk ret vanskeligt — det kan gøres — at det er noget, hvis virkning melder sig ret sent, og hvor man slet ikke er sikker på, at virkningen bliver så stor, som man ønsker, fordi det jo er et spørgsmål, om denne nedsættelse slår igennem som en reel prisnedsættelse, der svarer til moms-nedsættelsen. En nedsættelse af trækprocenten er noget helt anderledes effektivt. Der kræves en beslutning, muligvis en lov, og så kan man offentliggøre en annonce i landets aviser — de bliver jo glade for at få betalte annoncer, det er støtte til dem — om, at hermed skal alle arbejdsgivere fremtidig trække 1 eller 2 eller 3 pct.